

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๑ - ๓๒/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๖๓

วันที่ ๒๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { ศาลล้มละลายกลาง

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ระหว่าง { ศาลล้มละลายกลาง

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๔/๑ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

ศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งของจำเลย รวม ๒ คำร้อง ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำร้องและเอกสารประกอบรับฟังเป็นยุติว่า

คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๒) คดีอยู่ระหว่างเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ นัดสอบสวนเพื่อพิจารณาคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายหนึ่งในคดีหมายเลขแดงที่ ล.๗๗๙/๒๕๕๘ ของศาลล้มละลายกลาง จำเลยโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) อนุมัติเจ้าหนี้ของจำเลยรายหนึ่งซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิแทนเจ้าหนี้เดิมเพื่อใช้สิทธิบังคับชำระหนี้ เป็นการใช้สิทธิโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในการบังคับลูกหนี้ชำระหนี้โดยที่ไม่มีหนี้ต่อกันมาก่อน กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ ความเสมอภาค ของบุคคล และปิดกั้นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมตามกฎหมาย **คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๖๓)** โจทก์เข้าสวมสิทธิแทนโจทก์เดิมตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ย.๑/๒๕๔๗ และคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๙๔๒๙/๒๕๔๗ โดยบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยซึ่งเป็น ผู้เข้าสวมสิทธิแทนเจ้าหนี้เดิมได้โอนขายสิทธิเรียกร้องให้แก่โจทก์ ศาลมีคำสั่งอนุญาต โจทก์จึงได้รับมา ซึ่งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งหมด รวมทั้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลล้มละลายกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ล. ๓๒๔๖/๒๕๖๒ จำเลยที่ ๑ และที่ ๔ โต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ให้อำนาจ ธปท. อนุมัติโจทก์ซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดนี้ มีอำนาจบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โจทก์กลายเป็นเจ้าหนี้โดยไม่มีนิติสัมพันธ์ใดกับลูกหนี้ และให้อำนาจ ธปท. มีอำนาจลดราคาหรือมูลค่าทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันถูกจัดเป็นทรัพย์สินที่ต่ำกว่ามาตรฐานไม่มี ราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ ทำให้ลูกหนี้กลายเป็นบุคคลผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวและไม่สามารถชำระหนี้ได้ ทั้งยัง แก่ไขนियามการบริหารสินทรัพย์เพื่อให้ภาคเอกชนได้เปรียบในทางเศรษฐกิจ เป็นการละเมิดศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ศาลรัฐธรรมนูญให้รวมพิจารณาคดีและกำหนดประเด็นวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๔ เป็นหลักการพื้นฐานในบททั่วไป โดยมาตรา ๓ วรรคสอง กำหนดกรอบและเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม มาตรา ๔ กำหนดหลักประกันเพื่อคุ้มครองความเท่าเทียมกันของบุคคลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ว่ามนุษย์ ทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองจากรัฐเพื่อรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ให้คงอยู่ได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและ วรรคสอง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยการรับรองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๕ วางหลักการเบื้องต้นกำหนดหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทุกคนจะได้รับความคุ้มครอง

ในทุกกรณี แต่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม รับรองสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง รับรองหลักประกันในเรื่องสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากกระบวนการยุติธรรม มาตรา ๓๒ รับรองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว มาตรา ๓๓ รับรองสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเสรีภาพในเคหสถานของบุคคล มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง คุ้มครองสิทธิในทรัพย์สิน และการสืบมรดก และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง คุ้มครองเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ในการจำกัดเสรีภาพจะกระทำได้อต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูยกกำหนดไว้

รัฐธรรมนูยก มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติ ในหมวดว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ กำหนดหลักการพื้นฐานให้รัฐดำเนินนโยบายด้านต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยมาตรา ๖๔ กำหนดแนวทางให้รัฐดำเนินการ ตราบกกฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ให้รัฐพึง จัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และมาตรา ๗๗ ให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่ สอดคล้องกับสภาพการณ์ และสร้างหลักประกันให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ด้วยตั้งแต่ต้น

สำหรับพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ตราขึ้นในกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็น รียบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในสถานการณ์ ที่สถาบันการเงินประสบปัญหาที่มีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตกค้างจำนวนมากเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา เศรษฐกิจในภาพรวม กฎหมายจึงให้แยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามประกาศของ ธปท. ตลอดจน หลักประกันของสินทรัพย์นั้นออกมา แล้วขายหรือโอนให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ได้จดทะเบียนไว้กับ ธปท. ตามกฎหมายนี้ ให้กำหนดสิทธิประโยชน์ที่บริษัทบริหารสินทรัพย์พึงจะได้รับเพื่อจูงใจให้มี การจัดตั้งนิติบุคคลเข้ามาบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับ ดูแล ควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานกิจการของบริษัทบริหารสินทรัพย์ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และกำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามพระราชกำหนด

พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีข้อโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องที่หนึ่ง พระราชกำหนดบริษัทบริหาร สินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ ให้คำจำกัดความถ้อยคำที่ใช้บังคับตามพระราชกำหนดนี้ โดย

สินทรัพย์ด้วยคุณภาพ หมายความว่า สินทรัพย์ของสถาบันการเงินและสินทรัพย์ของผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินที่ ธปท. ประกาศกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่จำหน่ายจ่ายโอนให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้ มาตรา ๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่จะต้องเป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนดไว้ ส่วนการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด และมาตรา ๔/๑ เป็นมาตรการในการควบคุมการประกอบกิจการของบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ต้องได้รับอนุญาตจาก ธปท. ก่อนดำเนินการ ให้เป็นดุลพินิจของ ธปท. ที่จะกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขหรือไม่ได้ ซึ่งปัจจุบันพระราชกำหนดฉบับนี้ได้บัญญัติขยายขอบเขตกิจการที่บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถบริหารจัดการได้เพิ่มขึ้น เห็นว่า กฎหมายบัญญัติให้ ธปท. เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจควบคุม กำกับดูแลการบริหารจัดการสินทรัพย์และการอื่นใดของบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพื่อให้บริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาตามกฎหมายนี้ดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรมแล้ว การตราพระราชกำหนดดังกล่าวก็เพื่อให้รวดเร็วทันต่อสภาพปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไขเป็นการด่วน มุ่งหมายบังคับใช้เป็นการทั่วไปแก่สถาบันการเงิน และบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ต้องมีคุณลักษณะเป็นไปตามนิยามแห่งพระราชกำหนดนี้โดยไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ เปิดโอกาสแก่บุคคลที่มีหนี้สินส่วนตัวได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเงิน สามารถวางแผนทางการเงิน สร้างวินัยทางการเงิน จนประชาชนสามารถแก้ไขปัญหาสภาพหนี้ได้ในที่สุด สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ดังนี้ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชกำหนดนี้ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

กรณีข้อโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องที่สองว่า พระราชกำหนดนี้ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สินของบุคคล สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศชื่อเสียง และครอบครัว เสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก เสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญให้ความคุ้มครองไว้นั้น เห็นว่า ทั้งมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชกำหนดนี้ วางหลักการให้มีหน่วยงานขึ้นมาออกกฎกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมกำกับดูแลบริษัทบริหารสินทรัพย์ให้ดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเริ่มต้นสถานภาพของนิติบุคคลที่จะมีขึ้นก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมาย ซึ่งนิติบุคคลนั้นย่อมมีสิทธิและหน้าที่ของตนภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ที่กฎหมาย

กำหนดไว้ และการบริหารจัดการสินทรัพย์ในบางกรณีจะต้องได้รับอนุญาตจาก ธปท. เสียก่อนตาม มาตรา ๔/๑ บทบัญญัติทั้งสองเป็นไปตามหลักการทั่วไปของการรับรองสถานะผู้ทรงสิทธิตามกฎหมาย ที่ไม่ว่าเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลย่อมต้องได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ พระราชกำหนดนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานะของนิติบุคคลหรือเพิ่มอำนาจอื่นใดให้แก่ นิติบุคคลเกินไปกว่าที่ควรจะเป็น แต่เนื่องจากรูปแบบการจัดตั้งนิติบุคคลแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน โดยที่บริษัทบริหารสินทรัพย์จัดตั้งขึ้นโดยอำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งตาม พระราชกำหนดนี้ ตามความจำเป็นเพื่อที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ อาจจะกระทบ ต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่บ้างแต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะไปละเมิดกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จนเกินสมควรแก่เหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมุ่งหมายบังคับใช้กับ สถาบันการเงินที่ประสบปัญหาที่มีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตกค้างจำนวนมากจำเป็นต้องเร่งบริหารจัดการ สินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะเป็น อุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและ วรรคสาม การบังคับใช้อาจกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่บ้างเท่าที่จำเป็นพอสมควรแก่กรณี แต่ยังไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากกระบวนการยุติธรรมตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และไม่เป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว หรือสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และไม่เป็นการละเมิดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของ ประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ทั้งยังไม่ปรากฏเหตุที่จะไปกระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อ ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ในทุกด้านของประชาชนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เห็นได้ว่า เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดแนวทางให้รัฐพึงบริหารราชการแผ่นดินควบคู่ไปกับการ ปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ ดังนี้ พระราชกำหนด บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๔/๑ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๖๔

กรณีข้อโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องที่หนึ่ง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ กำหนดให้การโอนสินทรัพย์ไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้าเป็นสินทรัพย์ที่มี หลักประกันอย่างอื่นที่มีใช้สิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกัน ให้หลักประกันนั้น

ตกแก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ด้วย เห็นว่า บทบัญญัติกำหนดหลักการให้สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้การโอนสินทรัพย์ครอบคลุมไปถึงหลักประกันตามบทกฎหมายอื่น นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันเป็นการขจัดอุปสรรคปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชกำหนดนี้ ซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมาย ไม่เป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล และไม่เป็นการปิดกั้นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ดังนี้ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

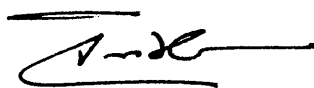
กรณีข้อโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องที่หนึ่ง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ กำหนดว่าในการโอนสินทรัพย์ไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปตามหลักการทั่วไปในการรับรองและคุ้มครองนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตามกฎหมายลักษณะหนี้ที่บังคับใช้เป็นการทั่วไป โดยฝ่ายเจ้าหนี้อาจมีสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ให้แก่ตนเท่านั้น จะอ้างสิทธิเรียกร้องดังกล่าวกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ของตนนั้นย่อมกระทำไม่ได้ สินทรัพย์ตามบทบัญญัตินี้หมายความถึงสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้อย่างหนึ่งที่สามารถจำหน่ายโอนแก่กันได้ การโอนสิทธิเรียกร้องตามพระราชกำหนดนี้เป็นการเข้าสวมสิทธิของเจ้าหนี้ในมูลหนี้เดิม คือหนี้ของลูกหนี้เดิมยังคงมีอยู่ ไม่ใช่การแปลงหนี้ใหม่โดยตรงที่จะมีผลให้หนี้เดิมเป็นอันระงับ เพียงแต่เป็นผลให้เจ้าหนี้เดิมหมดสิทธิในหนี้ที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้รับโอนมาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อบริษัทบริหารสินทรัพย์มีสิทธิเรียกร้องที่เป็นเพียงบุคคลสิทธิ การจะเรียกชำระหนี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดยการฟ้องร้องต่อศาลให้บังคับชำระหนี้เท่านั้น จึงไม่เป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล และหลักนิติธรรม สำหรับกระบวนการพิจารณาในชั้นศาล คู่ความในคดีมีสิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยคู่ความมีสิทธิที่จะโต้แย้งสิทธิระหว่างกัน บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ได้ปิดกั้นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ดังนี้ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

สำหรับกรณีข้อโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องที่หนึ่ง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๘ วางหลักการว่า ในการโอนสินทรัพย์ไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์และผู้โอนได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่าง ๆ บรรดาที่เกิดจากการโอนสินทรัพย์นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะกำหนด

เป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้ เห็นว่า ประเทศไทยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพตามศักยภาพของตน ให้มีการแข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรม บทบัญญัติดังกล่าว กำหนดยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และภาษีที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการสินทรัพย์ แม้ว่าจะทำให้ ได้เปรียบในเชิงธุรกิจ แต่เพื่อเปิดโอกาสและสร้างแรงจูงใจให้บริษัทจำกัดที่มีความพร้อม มีศักยภาพ เข้ามาประกอบกิจการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม ของประเทศ บทบัญญัติดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และ ความเสมอภาคของบุคคล ไม่ได้ปิดกั้นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ทั้งยังบัญญัติ หลักการสอดคล้องกับหลักนิติธรรม ดังนี้ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

สำหรับการบังคับใช้พระราชกำหนดที่ผ่านมา กระทั่งภายหลังจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้แล้ว ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดฉบับนี้ให้เป็นไป เท่าที่จำเป็น เพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากสินทรัพย์ด้วยคุณภาพซึ่งเป็นอุปสรรคต่อระบบการเงินส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล ซึ่งก่อนการบังคับใช้ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงตัวบทกฎหมาย มีการวิเคราะห์ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม การตราพระราชกำหนดและที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นไปตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่งแล้ว ดังนี้ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เห็นว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๔/๑ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง

(นายจิริณี หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ